

Historia rodziny Witowskich osiadłych w Woli Rafałowskiej sięga, co najmniej połowy XVIII wieku. Najstarszym odszukanym dokumentem potwierdzającym ten fakt jest Akt ślubu Józefa Witowskiego z Marianną Ruman z 1796 roku.

Udokumentowana historia rodu jest od samego początku związana z domem numer 41. Znajdował się on prawdopodobnie w Polu, w miejscu, gdzie mieszkała Władysława Witowska, wdowa po Julianie Witowskim.

Pan Wojciech Witowski był pierwszym fundatorem przebudowywanego mostu. Urodził się 18 kwietnia 1883r., był synem Wincentego i Filipiny Zięba.

Na początku 1909 roku Wojciech Witowski ożenił się z Anną Koszełą, córką Marcina i Marianny Szydełko. 1 grudnia na świat przyszedł ich pierwszy syn Franciszek. Wojciecha przy porodzie nie było, ponieważ niespełna dwa miesiące wcześniej 12 października 1909 roku w porcie Bremen wsiadł na statek „*Wilhelm der Grosse*” i udał się do Ameryki, do Nowego Jorku. Z tej pierwszej eskapady wrócił bardzo szybko, bo już na wiosnę 1910 roku, 19 lutego 1911 roku urodził się drugi syn Wojciecha i Anny – Józef, tato Tadeusza Witowskiego. Trzecim synem był Tomasz, który urodził się w 1913 roku i zmarł, jako dziecko. Druga podróż Wojciecha do Stanów również rozpoczęła się w Bremen i miało to miejsce 21 października 1913 roku. Tym razem wsiadł na statek „*Kronprinz Wilhelm*” razem z bratem Janem Witowskim. Po przyjeździe do Ameryki pracowali w Chicago między innymi w rączni i w kopalni. Pracował tam około 6 lat.

Po powrocie do Polski brał udział w kampanii wojennej 1920 r. jako taboryta wraz z końmi i furmanką (była to prawdopodobnie pierwsza faza wojny, czyli wyprawa kijowska). Po tym wojennym epizodzie Wojciech Witowski skoncentrował się na gospodarowaniu i rodzinie. Za pieniądze zarobione w Ameryce dokupił pola, wybudował dom, którego część zachowała się do dnia dzisiejszego. Urodzili mu się kolejni synowie: Piotr (ojciec Stefana i Marka)– 1 stycznia 1921 roku Feliks – 22 maja 1922 roku i Leon – 12 grudnia 1923 roku. Wojciech Witowski prowadził jak na owe czasy nowoczesne gospodarstwo rolne, pomagał również innym gospodarzom. W okresie międzywojennym pełnił funkcję dróżnika w Woli Rafałowskiej, a w czasie okupacji funkcję

podsołtysa. W 1929 r. ufundował przebudowywany most, a w 1939 przydrożny betonowy krzyż, stojący do dziś. Wojciech Witowski zmarł 20 lipca 1961 roku.

Most usytuowany w ciągu drogi powiatowej służył mieszkańcom przez 96 lat przenosząc coraz większy ruch i obciążenia do jesieni 2025 r. Obecnie jest przebudowywany, a przy rozbiórce odnaleziono napis z nazwiskiem fundatora Wojciecha Witowskiego, człowieka, który wiele zrobił dla naszej wiejskiej społeczności.

**Od lewej: Wojciech Witowski ze swoim bratem Janem
podczas pobytu w Ameryce**

*(Zdjęcie wykonano w latach 1913-1919
Fotografia ze zbioru Józefy Witowskiej)*